

IKÄVÄ OMIA MAITA.

(Pohjois-Inkeristä).

*Kuin katsoin omille maille,
meidän maille mairehille,
omat maat on mansikkaiset.*

*Katsoin maille vierahille:
müien maat kuin mustikkaiset,
vierahat veren punaiset.*

*Kun katsoin omille maille,
tuhat tuohusta palavi
tuhannen tuvan ovilla,
sata savua näkyvi
sadan saunan salvamilla.*

*Hyvä on olla mejän puolla,
kaunis Karjalan rajoilla,
kaunis nuotti kannatella,
nurmi nostaa nuoren heinän,
suo kasvaa sorean koivun,
kangas kaunihin petäjän,
korpi kuusen kukkalatvan.*

*Meiän maill on puut punaiset,
puut punaiset, maat siniset,
hopeaiset hongan oksat,
keltaiset petäjän kerkät,
vaskiset katajan varvat.*

*Sylin puut, sylin petäjät,
sylin hongat huolaniekat.*

*Katsoin maille vierahille,
tuiki tuntemattomille:*

*Sata nälkää näkyvi,
tuhat tuskia kovia,
selin puut, selin petäjät,
selin hongat huolaniekat,
selin on ilman lintusetkin.*

*Parempi omilla mailla
olla olkihuonehissa,
ropehesta vettä juoda,
syödä otrat olkinensa,
kaurat kaikki ripsinensä,
kuin on mailla vierahilla
korehissa kartanoissa
juoda tuopista olutta,
pikarista pismitellä.*

*Parempi omilla mailla
käydä suurta suota myöten
kuin on mailla vierahilla
kävellä kivikatuja,
lunnanteitä lippaella.*

SUVIVIRSI.

Mukaellen vatjasta suomensi VÄINÖ SALMINEN.

Kunhan kevät kerkeävi,
saapuvi suvi suloinen,
järven jäätiköt sulavat,
meren rannat raukeavat,
ojanpohjat oikenevat.

Vanhoille suvi suloinen,
ikäpuolille ihana.

Meille laulut laukeavat,
ilovirret viskotahan.

Ehtoiset emoni lapset,
kaimani kotikanaset,
suloinen suvinen päivä:
kun saa kultani kujalle,
vaskipaula vainiolle,
kuja paistaa kultaiselta,
vainio vaskelta hyvältä.
Kilvoim kiittelen emoa,
kallehuista kantajata,
emo neitosen ehitti (vaatetti)
vaali valkean hamehen,
vyötti vyöllä kaunihilla,
kirjavalla kiinnitteli,
panimella päätetyllä.

Isä istuu ikkunnassa,
kuulee kurkihirren alle,
kuinka laulaa laukomansa,
laulaa laatuja sanoja.
Kuuluvi kumu kujille,
luullaan kukkuvan kähkösen,
satakielosen sanovan.
Emo vasten vastajavi,

sanovi sulalla suulla:

»Eivät laula linnan linnut
kukkuile kevät kähköset,
satakielonen sanele,
laulaa laukomaisueni,
imeteltyni iloitsee.»

Tyttäret, sisarueni,
ehtoiset emoni lapset,
laulakaa emoni lapset,
kukkukaa, isäni kullat,
Luojan suuressa suvessa!
Sinis on iloinen aika,
kunis kassa kaulallasi,
kutrit kultaiset olalla,
suvituulien sukia.

Tyttäret, sisarueni,
kultakassan kantajaiset,
pankaamme käsi kätehen,
sormus sormuksen lomahan!
Lähemme läpi kylien,
läpi linnan linnukkaiset;
kaunihilla kaltahalla
maire marjamättähillä
sointuvat sanat paremmin.
Laulamme yhdessä lapset,
kukumme yhdessä kullat:
pitkän talven taipaleella,
kauan kaihossa elimme,
suven suussamme pitäen,
kesän aina kielessämme.